

mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret, Københavns Sø- og Handelsret i Sager, der vilde høre under Landsret, og for Højesteret er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en anden, medmindre denne er en Sagfører, der vilde være berettiget til selv at møde for vedkommende Domstol i den paagældende Sag. (Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begøring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde). Udenfor disse Tilfælde kan Sagførere altid, uden særlig Angivelse af Grund, lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

2. Sagføreres Rettigheder og Pligter (Kap. 13, §§ 131—136). De gældende Regler om Sagføreres „Eneret“ til at udføre Retssager for andre er i det hele bevarede; for Indgreb i denne »Eneret« er givet en særlig Straffebestemmelse. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed (»Mandatarfuldmagt«) kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke vilde være berettiget til at give Møde som Sagfører for vedkommende Domstol i den paagældende Sag. — Med Hensyn til *Sagfører-Salær* bestemmes; Ingen Sagfører maa kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saadan Egenskab yder ved Udførelse af Retssager. For øvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den helt eller for en Del tabs, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand. Overenskomster om Betaling, der aabenbart foruretter en af Parterne, skal være ugyldige. Derhos bestemmes, at enhver Sagfører, der er *antaget til Udførelse af beneficerede Sager*, skal være pligtig til for ubemidledt, der henvises til ham, at affatte Besværinger til Øvrighedsmyndigheder og Ansøgning om fri Proces, endvidere til at affatte Forligsindkaldelser og Stævninger i borgerlige Sager, som vedkommende ønsker at anlægge ved den Ret, for hvilken Sagføreren er antaget, for saa vidt der ikke er Adgang til at opnaa Rettens Bistand (se ndfr.). Saadanne